

Šarkany si lietali aj bez vetríka

Keď pracovníčky oddelenia techniky a prírodovedy Centra voľného času Elán v Ružomberku Ing. Tatiana Juhášová a Mgr. Viera Tokáriková prišli s istým časovým predstihom na určené miesto na Kalvárii v ostatné sobotňajšie predpoludnie, vyľakali sa. Nikde ani človečika. Aj sa neubránili pochmúrnym predstavám, či ich úsilie v príprave podujatia pre deti predškolského veku s názvom Šarkaniáda nakoniec nebolo márne.

Zanedlho sa však ich ustarostené tváre začali rozjasňovať. Na kopec za nimi postupne prichádzali rodičia so svojimi ratoľami. Napokon sa ich dohromady nazbierali takmer štyri desiatky, pričom menšiu prevahu mali tí maličkí.

V ten deň panovalo široko-daleko krásne počasie. Blankytne modrá obloha a z nej zlatisté lúče vedno vytvárali jedinečný námet na exkluzívnu fotografiu. Možno ani majster Fulla nemal také pestrofarebné pastelky, aby vierohodne zachytil všetku tú krásu.

Jeden malý problém sa predsa len vyskytol. Vetrík si práve vyberal dovolenku, najskôr vôbec nevedel, čo sa má v týchto končinách diať. A deti si ho toľko priali. Našťastie si dokázali poradiť aj bez neho. Niektoré s pomocou rodičov, podaktoré dokonca samé bežkali dolu kopcom, aby ich šarkan vzlietol čo najvyššie. Jedno malo viac šťastia, iné trochu menej, ale radosť bola u všetkých rovnaká.

A možno ešte väčšia sa dostavila, keď sa potom vracali domov. Popri pekných zážitkoch si odnášali okrem diplomov aj roztomilého plyšového medvedíka.